

{phocagallery

view=category|categoryid=128|imageid=4732|detail=0|displayname=1|displaydetail=1|displaydownload=1|float=left|imageshadow=shadow1}

Tramtadá, a je to tu, konečne budem písať o knihe, ktorá ma inšpirovala inšpirovať ostatných čitateľov bažiacich po kvalitnom čítaní. Chvíľa napätia....a je to tu:

Orpham Pamuk : Moje meno je Červená.

Je to bomba! Aspoň teda pre mňa. Táto kniha zatiaľ patrí medzi mojich TOP 3. Román je o úplne inej kultúre, tradícii a filozofii než je tá naša „západná“. Možno preto ma kniha tak fascinovala. Mimochodom, pán Pamuk je nositeľom Nobelovej ceny za literatúru, takže aj to zárukou kvality..

Dej tohto historického románu sa odohráva v Istanbule v 16. storočí v prostredí maliarov miniatúr*. Je vlastne detektívka napísaná tak, že si ani neuvedomíte, že je to detektívka. V celom románe sa pátra po záhadnom vrahovi maliarov miniatúr. No a popri tom sa odohráva príbeh veľkej lásky. Ocitnete sa v kuchyni bežnej rodiny, ale aj v súkromných izbách sultána a dokonca aj v jeho „paláci darov“. A zároveň je to sprievodca bežným životom v stredovekom Istanbule, kde vedľa seba žili moslimovia, kresťania, Židia, Turci, Arméni, Benátčania atď.

V každom prípade, ak sa nebojíte „hrubých“ kníh, tak si ju prečítajte. Po prečítaní sa určite potešíte, že žijete práve tu a práve teraz. Bohužiaľ, táto kniha nie je v našej školskej knižnici, ale len v mojej skromnej súkromnej. Avšak ! vážnym záujemcom ju požičiam „oproti podpisu“.

* ak náhodou neviete, tak miniatúra je maličký obrázok, ktorým sa ilustrovali korány. Technika maľovania a výber motívov podliehali veľmi prísnyim pravidlám. Motívy ilustrácií sa stále opakovali, pretože sa prepisovali len korány, iné knihy neboli povolené.